

Вноситься
народними депутатами

“ ”

2024 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кримінального кодексу України, Кримінального процесуального кодексу України та інших законодавчих актів України щодо приведення у відповідність з міжнародними стандартами відповідальності юридичних осіб за вчинення корупційних кримінальних правопорушень

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25—26, ст. 131):

1) частину другу статті 96¹ доповнити пунктом 5 такого змісту:

“5) ухвали суду про застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру”;

2) статтю 96² після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

“4. Спеціальна конфіскація застосовується одночасно із заходами кримінально-правового характеру у кримінальних провадженнях щодо вчинення суспільно небезпечного діяння, що підпадає під ознаки діяння, передбаченого статтями 209, 369, 369² стосовно службових осіб, передбачених частиною четвертою статті 18 цього Кодексу, до грошей, цінностей чи іншого майна юридичної особи, якщо воно:

1) було одержано внаслідок вчинення суспільно небезпечного діяння та/або є доходами від такого майна;

2) призначалося (використовувалося) для фінансування та/або матеріального забезпечення суспільно небезпечного діяння або винагороди за його вчинення;

3) було предметом вказаного суспільно небезпечного діяння, крім того, що повертається власнику (законному володільцю), а у разі, коли його не встановлено, - переходить у власність держави;

4) було використано як засіб вчинення суспільно небезпечного діяння, крім майна, що повертається власнику (законному володільцю), який не знав і не міг знати про його незаконне використання.

У разі якщо гроші, цінності чи інше майно, зазначене у пунктах 1-4 цієї частини статті, було повністю або частково перетворене в інше майно, спеціальній конфіскації підлягає повністю або частково перетворене майно.

Якщо конфіскація такого майна на момент прийняття судом рішення про спеціальну конфіскацію неможлива внаслідок його використання або неможливості виділення з набутого законним шляхом майна, або відчуження, або з інших причин, то суд виносить рішення про конфіскацію грошової суми, що відповідає вартості такого майна”.

У зв'язку з цим частини четверту і п'яту вважати відповідно частинами п'ятою і шостою;

3) у статті 96³:

пункт перший частини першої викласти в такій редакції:

«1) вчинення її уповноваженою особою від імені та в інтересах юридичної особи будь-якого із кримінальних правопорушень, передбачених статтею 306, частинами першою і другою статті 368³, частинами першою і другою статті 368⁴, статтями 369 і 369² цього Кодексу»;

після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

“2. Підставами для застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру незалежно від притягнення до кримінальної відповідальності фізичної особи є фактичні обставини, що свідчать про:

1) вчинення її уповноваженою особою, засновником (учасником), кінцевим бенефіціарним власником, членом наглядової ради від імені та/або в інтересах юридичної особи суспільно небезпечного діяння, передбаченого статтями 209, 369, 369² стосовно службових осіб, передбачених частиною четвертою статті 18 цього Кодексу;

2) незабезпечення виконання покладених на юридичну особу та/або її уповноважену особу законом чи установчими документами юридичної особи обов'язків щодо вжиття заходів із запобігання корупції, що призвело до вчинення суспільно небезпечного діяння, передбаченого статтями 209, 369, 369² стосовно службових осіб, передбачених частиною четвертою статті 18 цього Кодексу;

3) відсутність з боку уповноваженої особи законом або установчими документами юридичної особи нагляду та/або контролю за діями осіб, які діють від імені юридичної особи або за дорученням її уповноважених осіб, є членами її колегіальних органів або найманими працівниками, що призвело до вчинення суспільно небезпечного діяння, передбаченого статтями 209, 369,

369² стосовно службових осіб, передбачених частиною четвертою статті 18 цього Кодексу;

4) вчинення суспільно небезпечного діяння, передбаченого статтями 209, 369, 369² стосовно службових осіб, передбачених частиною четвертою статті 18 цього Кодексу, в інтересах юридичної особи з відома її уповноважених осіб, засновника (учасника), кінцевого бенефіціарного власника, члена наглядової ради.

Застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру з підстав, передбачених цією частиною, не потребує встановлення фізичної особи, дії або бездіяльності якої передбачені цією частиною”.

У зв’язку з цим частину другу вважати частиною третьою;

4) частину першу статті 96⁴ доповнити абзацом другим такого змісту:

“Заходи кримінально-правового характеру у випадках, передбачених частиною другою статті 96³ цього Кодексу, можуть бути застосовані до суб’єктів приватного та публічного права резидентів та нерезидентів України, включаючи підприємства, установи чи організації, а також міжнародні (неурядові) організації, інші юридичні особи, створені відповідно до вимог національного чи міжнародного права (крім державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, фондів загальнообов’язкового державного соціального страхування, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб)”;

5) частину першу статті 96⁵ доповнити абзацами шостим - дев’ятим такого змісту:

“Юридична особа звільняється від застосування до неї заходів кримінально-правового характеру з підстав, передбачених частиною другою статті 96³ цього Кодексу, якщо з дня вчинення суспільно небезпечного діяння, передбаченого статтями 209, 369, 369² стосовно службових осіб, передбачених частиною четвертою статті 18 цього Кодексу, і до дня набрання законної сили рішенням суду щодо застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру минули такі строки:

а) п’ять років — у разі вчинення суспільно небезпечного діяння, яке містить ознаки нетяжкого злочину;

б) десять років — у разі вчинення суспільно небезпечного діяння, яке містить ознаки тяжкого злочину;

в) п’ятнадцять років – у разі вчинення суспільно небезпечного діяння, яке містить ознаки особливо тяжкого злочину”;

б) частину другу статті 96⁶ доповнити абзацами другим - п’ятим такого змісту:

“У випадках, передбачених частиною другою статті 96³ цього Кодексу, до юридичної особи можуть застосовуватись додаткові (нефінансові) заходи кримінально-правового характеру:

- 1) тимчасові обмеження діяльності юридичної особи;
- 2) тимчасове обмеження в отриманні прав та переваг.

У випадках, передбачених частиною другою статті 96³ цього Кодексу, до юридичної особи не застосовуються ліквідація та конфіскація майна”;

7) у статті 96⁷:

абзац другий частини першої після слова “одержаної” доповнити словами “запропонованої, обіцяної чи наданої в інтересах юридичної особи”;

абзаци третій — п’ятий частини другої викласти в такій редакції:

“за нетяжкий злочин — від десяти тисяч до двадцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

за тяжкий злочин — від двадцяти тисяч до двох мільйонів неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

за особливо тяжкий злочин — від сімдесяти п’яти тисяч до семи мільйонів п’ятисот тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян”;

частину третю доповнити абзацом другим такого змісту:

“Це правило не поширюється на випадки, передбачені частиною другою статті 96³ цього Кодексу”;

8) статтю 96¹⁰ доповнити частиною другою такого змісту:

“2. При застосуванні до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру у випадках, передбачених частиною другою статті 96³ цього Кодексу, судом враховується характер суспільно небезпечного діяння, передбаченого статтями 209, 369, 369² стосовно службових осіб, передбачених частиною четвертою статті 18 цього Кодексу, діяльність (бездіяльність) юридичної особи, безпосередньо пов’язана з вказаним суспільно небезпечним діянням, наслідки (потенційні наслідки) вчинення зазначеного суспільно небезпечного діяння.

Вирішуючи питання про застосування до юридичної особи додаткових (нефінансових) заходів кримінально-правового характеру, суд враховує доцільність обмеження діяльності та/або прав юридичної особи, досягнення мети запобігання у подальшому порушення юридичною особою вимог щодо належного здійснення господарської та іншої діяльності”;

9) доповнити статтею 96¹⁰⁻¹ такого змісту:

“Стаття 96¹⁰⁻¹. Додаткові (нефінансові) заходи кримінально-правового характеру

1. Тимчасове обмеження діяльності юридичної особи - це заборона для юридичної особи протягом визначеного судовим рішенням строку здійснювати певний вид та/або види діяльності. Зокрема:

- 1) брати участь у публічних закупівлях;
- 2) користуватись ліцензією (зупинення дії ліцензії повністю або частково);
- 3) брати участь у приватизації державного та/або комунального майна;
- 4) брати участь в оренді державного та/або комунального майна (зокрема, заборона продовження договору оренди);
- 5) отримувати, продовжувати строк дії спеціального дозволу на користування надрами (зокрема, зупинення дії спеціального дозволу на користування надрами);
- 6) брати участь в діяльності органів соціального діалогу;
- 7) купувати облігації внутрішніх державних позик України;
- 8) створювати та/або брати участь в роботі саморегулювальних організацій;
- 9) розміщувати рекламу своєї діяльності;
- 10) здійснювати спонсорство;
- 11) брати участь у державно-приватному партнерстві;
- 12) брати участь у діяльності спільних підприємств.

2. Тимчасове обмеження в отриманні прав та переваг - це заборона для юридичної особи протягом визначеного судовим рішенням строку отримувати визначені законодавством України права та/або переваги. Зокрема:

- 1) одержувати будь-які пільги та/або активи від держави та/або громади;
- 2) залучати, використовувати, освоювати кошти міжнародних технічних проектів та/або міжнародних фінансових операцій;
- 3) отримувати державну допомогу суб'єктами господарювання (бути отримувачем державної допомоги);
- 4) набувати статусу резидента Дія Сіті;
- 5) отримувати державну та іншу фінансову підтримку експортної діяльності.

3. Суд може призначити додатковий (нефінансовий) захід кримінально-правового характеру стосовно юридичної особи строком від шести місяців до трьох років.

До юридичної особи за рішенням суду застосовується додатковий (нефінансовий) захід кримінально-правового характеру, пов'язаний зі сферою діяльності, у межах якої встановлено зв'язок юридичної особи із суспільно

небезпечним діянням, передбаченим статтями 209, 369, 369² стосовно службових осіб, передбачених частиною четвертою статті 18 цього Кодексу.

При застосуванні до юридичної особи додаткового (нефінансового) заходу кримінально-правового характеру у виді тимчасового обмеження діяльності юридичної особи, передбачено абзацом третім частини другої цієї статті, зупиненню підлягають ліцензії тільки на ті види діяльності, в межах яких судом було встановлено зв'язок юридичної особи (ліцензіата) із суспільно небезпечним діянням, передбаченого статтями 209, 369, 369² стосовно службових осіб, передбачених частиною четвертою статті 18 цього Кодексу.

Примітка. 1. Публічні закупівлі у цій статті вживаються у значенні, встановленому законами України «Про публічні закупівлі» та «Про оборонні закупівлі».

2. Пільгами у цій статті вважаються встановлені законодавством України у відповідній сфері переваги перед іншими юридичними чи фізичними особами.

3. Активами у цій статті вважаються грошові кошти (зокрема готівкові кошти, кошти, що перебувають на банківських рахунках), інше майно, майнові права, обсяг зменшення фінансових зобов'язань.

4. Поняття «ліцензія» у цій статті вживається у значенні, визначеному Законом України «Про ліцензування видів господарської діяльності».

5. Приватизацією державного та комунального майна у цій статті вважається платне відчуження майна, що перебуває у державній або комунальній власності, на користь, зокрема юридичних осіб, які відповідно до Закону України «Про приватизацію державного і комунального майна» можуть бути покупцями у порядку, встановленому вказаним Законом.

6. Орендою є речове право на майно, відповідно до якого орендодавець передає або зобов'язується передати орендарю майно у користування за плату на певний строк, в значенні, визначеному Законом України «Про оренду державного та комунального майна».

7. Поняття «державно-приватне партнерство» у цій статті використовується у значенні, визначеному Законом України «Про державно-приватне партнерство».

8. Поняття «спільне підприємство» у цій статті використовується у значенні, визначеному Законом України «Про зовнішньоекономічну діяльність».

9. Залученням, використанням, освоєнням коштів міжнародних технічних проектів та/або міжнародних фінансових організацій у цій статті вважається встановлене законодавством України у відповідній сфері будь-яке залучення, використання та/або освоєння коштів міжнародних технічних проектів та/або міжнародних фінансових організацій.

10. Поняття «резидент Дія Сіті» у цій статті використовується у значенні, встановленому Законом України «Про стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні».

11. Поняття «спеціальний дозвіл на користування надрами» у цій статті використовується у значенні, встановленому Кодексом України про надра.

12. Поняття «соціальний діалог» у цій статті використовується у значенні, встановленому Законом України «Про соціальний діалог в Україні».

13. Поняття «облігації внутрішніх державних позик України» у цій статті використовується у значенні, встановленому Законом України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки».

14. Поняття «спрощена система оподаткування обліку та звітності» у цій статті використовується у значенні, встановленому Податковим кодексом України.

15. Поняття «саморегулівні організації» у цій статті використовується у значенні, встановленому чинними підзаконними нормативно-правовими актами у відповідній сфері.

16. Поняття «спонсорство», «реклама» у цій статті використовуються у значеннях, встановлених Законом України «Про рекламу».

17. Поняття «державна допомога суб'єктам господарювання» та «отримувач державної допомоги» використовуються у значеннях, встановлених Законом України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

2. У Кримінальному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 9—13, ст. 88):

1) частину першу статті 45 після слова «підозрюваного» доповнити словами «представництво інтересів юридичної особи»;

2) статтю 219 доповнити частиною восьмою такого змісту:

«8. Особливості обчислення строку досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування заходів кримінально-правового характеру до юридичних осіб у спеціальному порядку встановлюються статтею 483⁴ цього Кодексу»;

3) у статті 284:

частину третю після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Провадження щодо застосування заходів кримінально-правового характеру до юридичних осіб у спеціальному порядку підлягає закриттю у разі відсутності достатніх доказів для застосування заходів кримінально-правового характеру до юридичних осіб у спеціальному порядку та вичерпані можливості їх отримати; у разі закінчення строку досудового розслідування, визначеного статтею 483⁴ цього Кодексу».

У зв'язку з цим абзац другий вважати абзацом третім;
частину шосту доповнити абзацом третім такого змісту:

«Копія постанови прокурора про закриття кримінального провадження та/або провадження щодо застосування заходів кримінально-правового характеру до юридичних осіб у спеціальному порядку надсилається представнику юридичної особи»;

4) частину першу статті 309 доповнити пунктом 9¹ такого змісту:

«9¹) застосування обмежень стосовно юридичної особи або відмову у ньому»;

5) доповнити главою 37¹ такого змісту:

“Глава 37¹. Кримінальне провадження щодо застосування заходів кримінально-правового характеру до юридичних осіб у спеціальному порядку

Стаття 483¹. Підстави для здійснення кримінального провадження щодо застосування заходів кримінально-правового характеру до юридичних осіб у спеціальному порядку

1. Кримінальне провадження щодо застосування заходів кримінально-правового характеру до юридичної особи у спеціальному порядку здійснюється стосовно юридичної особи згідно із загальними правилами досудового розслідування та судового розгляду, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень цієї глави.

2. Кримінальне провадження щодо застосування заходів кримінально-правового характеру до юридичної особи у спеціальному порядку здійснюється окремо стосовно юридичної особи на підставі постанови прокурора або ухвали суду за наявності підстав, передбачених статтею 96³ Кримінального кодексу України, у випадках:

1) коли здійснення такого кримінального провадження окремо стосовно юридичної особи не може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду;

2) наявності обвинувального вироку суду або ухвали про задоволення клопотання про закриття кримінального провадження, або ухвали про задоволення клопотання про застосування заходів медичного або виховного характеру стосовно уповноваженої особи, яка діяла від імені та/або в інтересах юридичної особи, що набрали законної сили;

3) смерті підозрюваного, обвинуваченого або уповноваженої особи, яка діяла від імені та/або в інтересах юридичної особи, стосовно якої зібрано достатньо доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, але не повідомлено про підозру у зв'язку з її смертю;

4) неможливості проводити досудове розслідування та/або судовий розгляд через наявність інших перешкод, визначених положеннями цього Кодексу (зокрема ухилення від досудового розслідування чи суду, тяжка хвороба підозрюваного чи обвинуваченого, уповноваженої особи, яка діяла від імені та/або в інтересах юридичної особи тощо), коли здійснення такого кримінального провадження окремо стосовно юридичної особи не може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду.

Стаття 483². Особливості участі представника, захисника

1. У кримінальному провадженні щодо застосування заходів кримінально-правового характеру до юридичних осіб у спеціальному порядку участь представника юридичної особи є обов'язковою.

2. Представники юридичної особи користуються правами та обов'язками осіб, які відносяться до сторони кримінального провадження з боку захисту.

Представником юридичної особи не може бути особа, яка має та/або мала будь-який процесуальний статус у цьому кримінальному провадженні.

Представник юридичної особи має право використовувати засоби захисту, передбачені цим Кодексом та іншими законами України, з метою забезпечення реалізації законних інтересів юридичної особи.

Одночасно брати участь у досудовому розслідуванні та судовому розгляді можуть не більше п'яти представників юридичної особи.

3. Представник юридичної особи може бути залучений юридичною особою до участі у кримінальному провадженні з моменту винесення прокурором, слідчим за погодженням з прокурором, постанови про здійснення кримінального провадження щодо застосування заходів кримінально-правового характеру до юридичних осіб у спеціальному порядку.

4. У разі відсутності представника юридичної особи, визначеного юридичною особою, слідчий, прокурор, слідчий суддя чи суд зобов'язані забезпечити участь захисника у кримінальному провадженні щодо застосування заходів кримінально-правового характеру до юридичних осіб у спеціальному порядку.

У випадку, визначеному в абзаці першому частини четвертої цієї статті, слідчий, прокурор виносить постанову, а слідчий суддя та суд постановляє ухвалу, якою доручає відповідному органу (установі), уповноваженому законом на надання безоплатної правової допомоги, призначити захисника для здійснення захисту за призначенням та забезпечити його прибуття у зазначені у постанові (ухвалі) час і місце для участі у кримінальному провадженні.

Постанова (ухвала) про доручення призначити захисника негайно направляється відповідному органу (установі), уповноваженому законом на надання безоплатної правової допомоги, і є обов'язковою для негайного виконання. Невиконання, неналежне або несвоєчасне виконання постанови (ухвали) про доручення призначити захисника тягнуть відповідальність, встановлену законом.

5. Відмова від захисника у випадку, передбаченому частиною четвертою цієї статті, не приймається.

Стаття 483³. Особливості досудового розслідування

1. Прокурор за наявності підстав, передбачених статтею 483¹ цього Кодексу, вносить постанову про здійснення кримінального провадження щодо застосування заходів кримінально-правового характеру до юридичних осіб у спеціальному порядку, відомості про що підлягають внесенню до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Про здійснення кримінального провадження у спеціальному порядку відносно юридичної особи прокурор не пізніше наступного робочого дня письмово повідомляє таку юридичну особу та надсилає копію постанови. У постанові прокурора має бути викладено стислий виклад фактичних обставин суспільно небезпечного діяння, що містить ознаки кримінального правопорушення, у зв'язку із яким передбачається застосування заходів кримінально-правового характеру до юридичної особи, у тому числі зазначення часу, місця його вчинення, а також інших суттєвих обставин, відомих на момент винесення постанови.

2. У разі наявності підстав для здійснення кримінального провадження виключно стосовно юридичної особи, передбачених частиною другою статті 483¹ цього Кодексу, за рішенням прокурора матеріали досудового розслідування стосовно юридичної особи виділяються в окреме провадження.

3. У випадку встановлення підстав для здійснення кримінального провадження виключно стосовно юридичної особи, передбачених частиною другою статтею 483¹ цього Кодексу, на стадії судового провадження суд за клопотанням прокурора або за власною ініціативою вносить ухвалу про здійснення кримінального провадження щодо застосування заходів кримінально-правового характеру до юридичних осіб у спеціальному порядку та продовжує судовий розгляд за правилами цієї глави.

Стаття 483⁴. Особливості обчислення строку досудового розслідування

1. Строк досудового розслідування в окремому провадженні стосовно юридичної особи обчислюється з дня винесення постанови про здійснення кримінального провадження щодо застосування заходів кримінально-правового характеру до юридичної особи у спеціальному порядку і до дня звернення до суду з актом про застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру.

Якщо у кримінальному провадженні здійснено повідомлення про підозру особі, строк досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування заходів кримінально-правового характеру до юридичної особи в спеціальному порядку обчислюється за загальними правилами.

2. Строк досудового розслідування може бути продовжений у порядку, передбаченому статтями 219, 294, 295, 295¹ цього Кодексу, з урахуванням особливостей, встановлених цією главою.

3. У клопотанні про продовження строку досудового розслідування зазначаються:

- 1) найменування (номер) кримінального провадження;
- 2) відомості про юридичну особу (найменування юридичної особи, її юридична адреса, розрахунковий рахунок, ідентифікаційний код юридичної особи, дата і місце державної реєстрації);
- 3) виклад фактичних обставин вчинення суспільно небезпечного діяння, що підпадає під ознаки кримінального правопорушення, і його правова кваліфікація;
- 4) виклад фактичних обставин, що вказують на зв'язок юридичної особи з таким суспільно небезпечним діянням;
- 5) посилання на докази, якими обґрунтовуються фактичні обставини вчинення суспільно небезпечного діяння, що підпадає під ознаки кримінального правопорушення, та вказують на зв'язок юридичної особи з таким суспільно небезпечним діянням;
- 6) процесуальні дії, проведення або завершення яких потребує додаткового часу;
- 7) значення результатів цих процесуальних дій для судового розгляду;
- 8) строк, необхідний для проведення або завершення процесуальних дій;
- 9) обставини, що перешкождали здійснити ці процесуальні дії раніше.

До клопотання також мають бути додані оригінали або копії документів та інших матеріалів, якими прокурор, слідчий обґрунтовує доводи клопотання, а також витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань щодо кримінального провадження, в межах якого подається клопотання. При цьому слідчий, прокурор зобов'язані зазначити у відповідному клопотанні найкоротший строк, достатній для потреб досудового розслідування.

4. Слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про продовження строку досудового розслідування, якщо слідчий, прокурор не доведе, що додатковий строк необхідний для отримання доказів, які можуть бути використані під час судового розгляду.

Про відмову у задоволенні клопотання про продовження строку досудового розслідування слідчим суддею постановляється вмотивована ухвала.

У разі відмови слідчим суддею у продовженні строку досудового розслідування прокурор, який здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення цього досудового розслідування, зобов'язаний протягом п'яти днів здійснити одну з дій, передбачених частиною першою статті 483¹⁰ цього Кодексу.

Стаття 483⁵. Загальні положення застосування обмежень до юридичної особи

1. До юридичної особи може застосовуватись такий захід забезпечення кримінального провадження як обмеження діяльності.

2. У разі наявності достатніх підстав вважати, що від імені юридичної особи та/або в її інтересах можуть вчинятись діяння, спрямовані на те, щоб уникнути застосування до неї заходів кримінально-правового характеру, та/або перешкодити кримінальному провадженню іншим чином, слідчий за погодженням з прокурором, прокурор звертаються до слідчого судді, суду з клопотанням про застосування обмежень до юридичної особи, стосовно якої можуть застосовуватися заходи кримінально-правового характеру.

Обмеження можуть застосовуватись щодо діяльності юридичної особи, яка пов'язана з:

1) внесенням змін до установчих документів стосовно засновників (учасників) юридичної особи, розміру та складу статутного капіталу, найменування юридичної особи, укладання правочину, предметом якого є частка учасника у статутному капіталі юридичної особи;

2) вчиненням значних господарських зобов'язань (значних правочинів);

3) розпорядженням активами юридичної особи;

4) припиненням юридичної особи.

3. Обмеження стосовно юридичної особи можуть бути застосовані на підставі рішення слідчого судді під час досудового розслідування чи суду під час судового провадження.

Стаття 483⁶. Клопотання про застосування обмежень стосовно юридичної особи

1. Прокурор, слідчий за погодженням з прокурором під час досудового розслідування, а також прокурор під час судового провадження має право звернутися до слідчого судді, суду із клопотанням про застосування обмежень стосовно юридичної особи.

2. У клопотанні зазначаються:

1) короткий виклад обставин вчинення суспільно небезпечного діяння, що підпадає під ознаки кримінального правопорушення, та його правова кваліфікація;

2) виклад обставин, що свідчать про зв'язок юридичної особи з суспільно небезпечним діянням, що підпадає під ознаки кримінального правопорушення;

3) підстави, мета та відповідне обґрунтування необхідності для застосування обмежень стосовно юридичної особи;

4) вид обмеження;

5) документи, що підтверджують право власності на активи, розпорядження, якими потрібно обмежити, або конкретні факти і докази, що свідчать про володіння, користування чи розпорядження юридичною особою такими активами (у разі подання клопотання з метою обмеження розпорядження активами юридичної особи).

До клопотання також додаються:

1) докази, якими прокурор, слідчий обґрунтовує доводи клопотання;

2) документи, які підтверджують направлення юридичній особі або вручення її представнику копій клопотання та матеріалів, що обґрунтовують клопотання (у разі розгляду клопотання за участі захисника та/або представника юридичної особи).

Стаття 483⁷. Розгляд клопотання про застосування обмежень стосовно юридичної особи

1. Клопотання про застосування обмежень стосовно юридичної особи розглядається слідчим суддею, судом не пізніше трьох днів з дня його надходження до суду за участю прокурора та/або слідчого, представника юридичної особи.

У разі неявки представника юридичної особи без поважних причин клопотання може бути розглянуто за його відсутності.

Якщо прокурор, слідчий доведе наявність достатніх підстав вважати, що існує реальна загроза зміни установчих документів юридичної особи, її припинення або розпорядження активами, яке перешкоджатиме у подальшому їх стягненню, клопотання може бути розглянуто слідчим суддею, судом без виклику представника юридичної особи.

2. Слідчий суддя, суд, встановивши, що клопотання про застосування обмежень стосовно юридичної особи подано без додержання вимог статті 483⁶ цього Кодексу, повертає його прокурору, слідчому, про що постановляє ухвалу.

3. Під час розгляду клопотання про застосування обмежень стосовно юридичної особи слідчий суддя має право за клопотанням слідчого, прокурора, представника юридичної особи або за власною ініціативою

заслухати будь-якого свідка чи дослідити будь-які матеріали, що мають значення для вирішення питання про застосування обмежень стосовно юридичної особи.

Стаття 483⁸. Вирішення питання про застосування обмежень стосовно юридичної особи

1. Слідчий суддя, суд відмовляє у задоволенні клопотання про застосування обмежень діяльності юридичної особи, якщо слідчий, прокурор не доведе наявності достатніх підстав вважати, що такий захід необхідний для запобігання спробам юридичної особи ухилитися від застосування стосовно неї заходів кримінально-правового характеру, перешкоджати кримінальному провадженню у будь-який інший спосіб.

2. При вирішенні питання про застосування обмежень стосовно юридичної особи слідчий суддя, суд зобов'язаний врахувати такі обставини:

1) правову підставу для застосування обмежень стосовно юридичної особи;

2) наявність доказів, які вказують на зв'язок юридичної особи з суспільно небезпечним діянням, що підпадає під ознаки кримінального правопорушення, та його правову кваліфікацію;

3) відсутність або наявність у сторони обвинувачення можливості забезпечити досягнення цілей, заради яких обмежується діяльність юридичної особи, іншими способами;

4) розумність та співрозмірність застосування обмежень стосовно юридичної особи завданням кримінального провадження;

5) наслідки застосування обмежень стосовно юридичної особи для її господарської діяльності та інших осіб.

3. За наслідками розгляду клопотання слідчий суддя, суд постановляє ухвалу, в якій зазначає:

1) мотиви застосування або відмови у задоволенні клопотання про застосування обмеження діяльності юридичної особи;

2) порядок виконання та оскарження ухвали.

У разі задоволення клопотання про застосування обмежень щодо розпорядження активами юридичної особи слідчий суддя, суд додатково визначає:

перелік активів, розпорядження якими обмежується;

форму обмеження щодо розпорядження активами.

4. Копія ухвали надсилається особі, яка звернулася з відповідним клопотанням, представнику юридичної особи, юридичній особі, іншим заінтересованим особам не пізніше дня, наступного за днем її постановлення,

та підлягає негайному виконанню в порядку, передбаченому для виконання судових рішень.

5. Ухвала про застосування обмежень стосовно юридичної особи виконується негайно слідчим, прокурором.

Стаття 483⁹. Скасування застосованих обмежень стосовно юридичної особи

1. Представник юридичної особи, стосовно якої здійснюється провадження, має право заявити клопотання про скасування застосованих обмежень стосовно юридичної особи повністю або частково. Таке клопотання під час досудового розслідування розглядається слідчим суддею, а під час судового провадження — судом.

Застосовані обмеження стосовно юридичної особи також можуть бути скасовані повністю чи частково ухвалою слідчого судді під час досудового розслідування чи суду під час судового провадження за клопотанням представника юридичної особи, стосовно якої здійснюється провадження, якщо він доведе, що у подальшому застосуванні цих заходів відпала потреба.

2. Клопотання про скасування застосованих обмежень стосовно юридичної особи розглядає слідчий суддя, суд не пізніше трьох днів після його надходження до суду. Про час та місце розгляду повідомляється особа, яка заявила клопотання, та особа, за клопотанням якої було застосовано обмеження стосовно юридичної особи.

3. З винесенням постанови про закриття кримінального провадження всі застосовані обмеження стосовно юридичної особи вважаються скасованими.

4. Суд одночасно з ухваленням судового рішення, яким закінчується судовий розгляд, вирішує питання про скасування застосованих обмежень стосовно юридичної особи. Суд скасовує застосовані обмеження стосовно юридичної особи, зокрема у випадку закриття кримінального провадження судом.

Стаття 483¹⁰. Закінчення досудового розслідування

1. Прокурор зобов'язаний у найкоротший строк після винесення постанови про здійснення кримінального провадження щодо застосування заходів кримінально-правового характеру до юридичних осіб у спеціальному порядку здійснити одну з таких дій:

- 1) закрити кримінальне провадження;
- 2) звернутися до суду з актом про застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру.

Стаття 483¹¹. Відкриття матеріалів кримінального провадження

1. Визнавши зібрані під час досудового розслідування докази достатніми для складання акта про застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру, прокурор або слідчий за його дорученням

зобов'язаний повідомити представнику юридичної особи про завершення досудового розслідування та надання доступу до матеріалів досудового розслідування.

2. Прокурор або слідчий за його дорученням зобов'язаний надати доступ до матеріалів досудового розслідування, які є в його розпорядженні.

Стаття 483¹². Акт про застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру і реєстр матеріалів досудового розслідування

1. Акт про застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру є процесуальним рішенням, яким слідчий, прокурор стверджує про наявність підстав для застосування заходів кримінально-правового характеру до юридичної особи у спеціальному порядку і яким завершується досудове розслідування.

2. Акт про застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру має містити такі відомості:

1) найменування кримінального провадження та його реєстраційний номер;

2) відомості про юридичну особу (найменування юридичної особи, її юридична адреса, розрахунковий рахунок, ідентифікаційний код юридичної особи, дата і місце державної реєстрації);

3) прізвище, ім'я, по батькові та займана посада прокурора;

4) виклад фактичних обставин суспільно небезпечного діяння, що підпадає під ознаки кримінального правопорушення та його правову кваліфікацію, які прокурор вважає встановленими;

5) підстави застосування заходів кримінально-правового характеру стосовно юридичної особи, які прокурор вважає встановленими;

6) розмір витрат на залучення експерта (у разі проведення експертизи під час досудового розслідування);

7) дата та місце його складення та затвердження.

3. Акт про застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру підписується прокурором, який його затвердив.

4. До акта про застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру додаються:

1) реєстр матеріалів досудового розслідування;

2) розписка представника юридичної особи про отримання копії акта про застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру і реєстру матеріалів досудового розслідування або підтвердження направлення юридичній особі копії акта і реєстру матеріалів досудового розслідування.

Надання суду інших документів до початку судового розгляду забороняється.

Стаття 483¹³. Особливості підготовчого судового засідання

1. Після отримання акта про застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру суд не пізніше п'яти днів з дня його надходження призначає підготовче судове засідання, в яке викликає учасників судового провадження.

Підготовче судове засідання відбувається за участю прокурора, представника юридичної особи згідно з правилами, передбаченими цим Кодексом для судового розгляду.

У підготовчому судовому засіданні суд має право прийняти такі рішення:

закрити провадження у випадку встановлення підстав, передбачених частиною другою статті 483¹⁰ цього Кодексу;

повернути акт про застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру, якщо він не відповідає вимогам цього Кодексу;

призначити судовий розгляд на підставі акта про застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру.

2. Ухвала про повернення акта про застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру може бути оскаржена в апеляційному порядку.

Підготовче судове засідання відбувається за участю прокурора, представника юридичної особи, потерпілого, його представника та законного представника, цивільного позивача, його представника та законного представника, цивільного відповідача, його представника та законного представника згідно з правилами, передбаченими цим Кодексом для судового розгляду.

У разі неявки одного або декількох представників юридичної особи та участі щонайменше одного з них у судовому засіданні справу може бути розглянуто за умови участі щонайменше одного представника.

Стаття 483¹⁴. Особливості судового розгляду

1. Документи, інші матеріали, надані суду під час судового провадження його учасниками, судові рішення та інші документи і матеріали, що мають значення для цього кримінального провадження, долучаються до акта про застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру і є матеріалами кримінального провадження (кримінальною справою).

2. Судовий розгляд проводиться лише стосовно юридичної особи та обставин і фактів, викладених в акті про застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру.

Судовий розгляд проводиться за участю прокурора, представника юридичної особи, потерпілого, його представника та законного представника, цивільного позивача, його представника та законного представника, цивільного відповідача, його представника та законного представника згідно з правилами, передбаченими цим Кодексом для судового розгляду.

У разі неявки одного або декількох представників юридичної особи та участі щонайменше одного з них у судовому засіданні справу може бути розглянуто за умови участі щонайменше одного представника.

3. Судовий розгляд починається з оголошення прокурором короткого викладу акта про застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру.

Після оголошення змісту акта про застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру головуєчий встановлює юридичну особу, стосовно якої здійснюється провадження, роз'яснює представнику суть підстав для застосування заходів кримінально-правового характеру.

4. Постановляючи ухвалу, суд повинен вирішити такі питання:

1) чи мало місце суспільно небезпечне діяння, що підпадає під ознаки кримінального правопорушення, та його правову кваліфікацію;

2) чи є зв'язок юридичної особи з цим суспільно небезпечним діянням;

3) чи наявні підстави для застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру;

4) заходи кримінально-правового характеру, які можуть бути застосовані до юридичної особи.

Стаття 483¹⁵. Ухвала про застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру

1. Ухвала про застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру складається з вступної, мотивувальної та резолютивної частин.

2. У вступній частині ухвали зазначаються:

1) дата і місце її постановлення;

2) назва та склад суду, секретар судового засідання;

3) найменування (номер) кримінального провадження;

4) найменування юридичної особи, ідентифікаційний номер юридичної особи, місце та дата її державної реєстрації;

5) відповідні статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність, що передбачає суспільно небезпечне діяння, з яким пов'язана юридична особа;

б) сторони кримінального провадження та інші учасники судового провадження.

3. У мотивувальній частині ухвали зазначаються:

1) у разі відмови у застосуванні заходів кримінально-правового характеру — обставини, які суд вважає недоведеними для застосування заходів кримінально-правового характеру до юридичної особи, а також мотиви, з яких суд відкидає докази сторони обвинувачення;

2) у разі задоволення вимог щодо застосування заходів кримінально-правового характеру:

обставини суспільно небезпечного діяння, що підпадає під ознаки кримінального правопорушення, та його правову кваліфікацію;

зв'язок юридичної особи з цим суспільно небезпечним діянням;

докази на підтвердження встановлених судом обставин, а також мотиви неврахування окремих доказів;

мотиви застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру.

4. У резолютивній частині ухвали зазначаються:

1) у разі відмови у застосуванні заходів кримінально-правового характеру:

найменування юридичної особи, ідентифікаційний номер юридичної особи, місце та дата її державної реєстрації;

рішення про відмову в застосуванні заходів кримінально-правового характеру;

рішення щодо заходів забезпечення кримінального провадження;

рішення щодо речових доказів і документів;

рішення щодо процесуальних витрат;

строк і порядок набрання ухвалою законної сили та її оскарження;

порядок отримання копій ухвали та інші відомості;

2) у разі задоволення вимог щодо застосування заходів кримінально-правового характеру:

найменування юридичної особи, ідентифікаційний номер юридичної особи, місце та дата державної реєстрації, рішення про застосування заходів кримінально-правового характеру та відповідні статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;

захід (заходи) кримінально-правового характеру, застосовані до юридичної особи;

порядок застосування заходу (заходів) кримінально-правового характеру та уповноважені особи щодо їх реалізації;

строк застосування додаткових (нефінансових) заходів кримінально-правового характеру (у разі їх застосування);

рішення щодо речових доказів і документів та спеціальної конфіскації;

рішення про відшкодування процесуальних витрат;

рішення щодо заходів забезпечення кримінального провадження;

строк набрання ухвалою законної сили і порядок її оскарження;

порядок отримання копій ухвали та інші відомості.

5. Ухвала про застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру не є преюдиційною для досудового розгляду чи судового розгляду іншого кримінального провадження.

Стаття 483¹⁶. Особливості апеляційного та касаційного оскарження

1. Апеляційна скарга може бути подана на ухвалу суду про застосування чи відмову у застосуванні заходів кримінально-правового характеру до юридичної особи — протягом тридцяти днів з дня їх проголошення.

2. Суд апеляційної інстанції змінює ухвалу суду про застосування заходів кримінально-правового характеру до юридичної особи у разі пом'якшення виду заходів кримінально-правового характеру.

Ухвала підлягає скасуванню чи зміні у зв'язку з невідповідністю висновків суду першої інстанції фактичним обставинам лише тоді, коли невідповідність висновків суду фактичним обставинам кримінального провадження вплинула чи могла вплинути на вирішення питання про застосування заходів кримінально-правового характеру.

3. Після скасування судом апеляційної інстанції ухвали про застосування заходів кримінально-правового характеру, про відмову у застосуванні заходів кримінально-правового характеру суд першої інстанції здійснює судові провадження в іншому складі суду.

4. Суд апеляційної інстанції скасовує ухвалу про застосування заходів кримінально-правового характеру і постановляє свою ухвалу у разі:

1) застосування більш суворого виду заходів кримінально-правового характеру;

2) відмови у застосуванні заходів кримінально-правового характеру.

5. У касаційному порядку можуть бути оскаржені ухвали про застосування заходів кримінально-правового характеру або про відмову в застосуванні заходів кримінально-правового характеру суду першої інстанції після їх перегляду в апеляційному порядку, а також судові рішення суду апеляційної інстанції, постановлені щодо зазначених судових рішень суду першої інстанції.

Стаття 483¹⁷. Особливості виконання ухвали про застосування до юридичної особи заходу (заходів) кримінально-правового характеру

1. Клопотання (подання) про вирішення питання, пов'язаного із виконанням судового рішення щодо застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру подається до суду, який ухвалив судові рішення про застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру.

2. Під час виконання судового рішення про застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру суд, визначений у частині першій цієї статті, має право вирішувати такі питання:

1) порядок виконання рішення визначеними органами державної влади та органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями та іншими особами;

2) особливості застосування заходів кримінально-правового характеру;

3) зміну заходів кримінально-правового характеру, застосованих стосовно юридичної особи;

4) інші питання, що виникають під час виконання судового рішення.

3. У судові засідання викликаються представник юридичної особи, прокурор, інші особи, відповідальні за виконання судового рішення щодо застосування до юридичної особи заходу (заходів) кримінально-правового характеру. Усі учасники повідомляються про час та місце розгляду клопотання (подання).

4. За наслідками розгляду клопотання (подання) суд постановляє ухвалу, яка може бути оскаржена в апеляційному порядку”.

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про надра (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 36, ст. 340):

1) статтю 13 доповнити частинами восьмою і дев'ятою такого змісту:

“Користувачами надр тимчасово забороняється бути юридичним особам, до яких застосовано додатковий (нефінансовий) захід кримінально-правового характеру, передбачений пунктом 5 частини другої статті 96¹⁰⁻¹ Кримінального кодексу України. Строк такого обмеження визначається судовим рішенням.

У разі застосування до юридичної особи, яка вже є користувачем надр, додаткового (нефінансового) заходу кримінально-правового характеру,

передбаченого пунктом 5 частини другої статті 96¹⁰⁻¹ Кримінального кодексу України, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр, зупиняє дію спеціального дозволу на користування надрами такого користувача через 30 днів з дня винесення такого судового рішення та відновлює його дію наступного дня після завершення строку тимчасового обмеження, встановленого в судовому рішенні, про що інформує користувача надр”;

2) частину дев'яту статті 16 після слів і цифр “статті 13 цього Кодексу” доповнити словами і цифрами “або якому тимчасово заборонено бути користувачем надр відповідно до частини сьомої статті 13 цього Кодексу”.

2. У Законі України “Про зовнішньоекономічну діяльність” (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 29, ст. 377 із наступними змінами):

1) статтю 33 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

“До юридичних осіб може бути застосовано додатковий (нефінансовий) захід кримінально-правового характеру, передбачений пунктом 12 частини другої статті 96¹⁰⁻¹ Кримінального кодексу України”;

2) статтю 36 після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

“Порядок застосування до юридичної особи додаткового (нефінансового) заходу кримінально-правового характеру, передбаченого пунктом 12 частини другої статті 96¹⁰⁻¹ Кримінального кодексу України, визначається Кримінальним процесуальним кодексом України”.

У зв'язку з цим частину другу вважати частиною третьою.

3. У статті 26 Закону України “Про нафту і газ” (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 50, ст. 262 із наступними змінами):

1) частину першу доповнити пунктом 5 такого змісту:

“5) застосування до юридичної особи додаткового (нефінансового) заходу кримінально-правового характеру, передбаченого пунктом 5 частини другої статті 96¹⁰⁻¹ Кримінального кодексу України, протягом строку, визначеного у судовому рішенні про застосування такого заходу”;

2) у частині третій слова і цифру “з підстави, передбаченої пунктом 3” замінити словами і цифрами “з підстав, передбачених пунктами 3 і 5”.

4. У Законі України “Про рекламу” (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 8, ст. 62 із наступними змінами):

1) у статті 5:

частину першу після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

“Якщо спонсором виступає юридична особа, до якої застосовано додатковий (нефінансовий) захід кримінально-правового характеру,

передбачений пунктом 10 частини другої статті 96¹⁰⁻¹ Кримінального кодексу України, забороняється також наведення найменування, комерційного (фірмового) найменування, найменування товару та/або торговельної марки цієї юридичної особи протягом строку, визначеного в судовому рішенні про застосування такого заходу”.

У зв’язку з цим абзац другий вважати абзацом третім;

після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

“4. Не можуть протягом строку, визначеного у судовому рішенні, виступати спонсорами юридичні особи (у тому числі імена, комерційні (фірмові) найменування, найменування товару та/або торговельної марки цих юридичних осіб), до яких застосовано додатковий (нефінансовий) захід кримінально-правового характеру, передбачений пунктом 10 частини другої статті 96¹⁰⁻¹ Кримінального кодексу України”;

У зв’язку з цим частини четверту — дев’яту вважати відповідно частинами п’ятою — десятою;

2) доповнити статтею 27¹ такого змісту:

“Стаття 27¹. Обмеження юридичних осіб у наданні та отриманні реклами

1. Юридична особа може бути обмежена у наданні та отриманні реклами, якщо до такої юридичної особи застосовано додатковий захід кримінально-правового характеру, передбачений пунктом 9 частини другої статті 96¹⁰⁻¹ Кримінального кодексу України. Строк обмеження у такому випадку визначається судовим рішенням.

2. Застосування додаткового (нефінансового) заходу кримінально-правового характеру, передбаченого пунктом 9 частини другої статті 96¹⁰⁻¹ Кримінального кодексу України, здійснюється у порядку, визначеному Кримінальним процесуальним кодексом України”.

5. Частину другу статті 14 Закону України “Про державно-приватне партнерство” (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 40, ст. 524; 2019 р., № 48, ст. 325) після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

“До участі в конкурсі з визначення приватного партнера також не допускаються претенденти/учасники, які належать до категорії резидентів України, стосовно яких застосовано додатковий (нефінансовий) захід кримінально-правового характеру, передбачений пунктом 11 частини другої статті 96¹⁰⁻¹ Кримінального кодексу України, протягом строку, визначеного у судовому рішенні про застосування такого заходу”.

У зв’язку з цим абзац третій вважати абзацом четвертим.

6. Частину першу статті 9 Закону України “Про соціальний діалог в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 28, ст. 255) доповнити абзацом четвертим такого змісту:

“До складу органів соціального діалогу, визначених у цій статті Закону, не може бути включений представник юридичної особи, до якої застосовано додатковий (нефінансовий) захід кримінально-правового характеру, передбачений пунктом 6 частини другої статті 96¹⁰⁻¹ Кримінального кодексу України. Строк обмеження участі представників юридичних осіб в складі органів соціального діалогу в такому випадку визначається судовим рішенням”.

7. Закон України “Про державну допомогу суб’єктам господарювання” (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 34, ст. 1173; 2020 р., № 43, ст. 371) доповнити розділом 8¹ такого змісту:

“Розділ 8¹

ТИМЧАСОВЕ ОБМЕЖЕННЯ В ОТРИМАННІ ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ

Стаття 18. Підстави тимчасового обмеження в отриманні державної допомоги

1. Отримувач державної допомоги може бути тимчасово обмежений у можливості отримувати державну допомогу у випадках, якщо цей отримувач державної допомоги є юридичною особою, до якої було застосовано додаткові (нефінансові) заходи кримінально-правового характеру у виді тимчасового обмеження діяльності юридичної особи або тимчасового обмеження в отриманні прав та переваг, передбачені частинами другою і третьою статті 96¹⁰⁻¹ Кримінального кодексу України.

2. Строк тимчасового обмеження в отриманні державної допомоги визначається судовим рішенням”.

8. У статті 16 Закону України “Про ліцензування видів господарської діяльності” (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 23, ст. 158 із наступними змінами):

1) частину другу доповнити абзацом восьмим такого змісту:

“Зупинення дії ліцензії також може бути застосовано до юридичної особи — ліцензіата як додатковий (нефінансовий) захід кримінально-правового характеру, передбачений пунктом 2 частини другої статті 96¹⁰⁻¹ Кримінального кодексу України”;

2) частину шосту доповнити абзацом четвертим такого змісту:

“У разі якщо дія ліцензії була зупинена у зв’язку із застосуванням до юридичної особи-ліцензіата додаткового (нефінансового) заходу кримінально-правового характеру, передбаченого пунктом 2 частини другої статті 96¹⁰⁻¹ Кримінального кодексу України, дія ліцензії зупиняється на строк, визначений у судовому рішенні”;

3) частину сьому доповнити абзацом другим такого змісту:

“Дія ліцензії, яка була зупинена на підставі судового рішення про застосування до юридичної особи-ліцензіата додаткового (нефінансового) заходу кримінально-правового характеру, передбаченого пунктом 2 частини другої статті 96¹⁰⁻¹ Кримінального кодексу України, відновлюється наступного дня після завершення строку обмеження дії ліцензії, встановленого у судовому рішенні, про що орган ліцензування інформує ліцензіата та вносить відповідний запис до ліцензійного реєстру. Відновлення дії ліцензії у такому випадку здійснюється в порядку, визначеному цією статтею Закону”;

4) частину одинадцяту доповнити абзацом другим такого змісту:

“Не підлягають оскарженню до Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування, суду рішення про зупинення дії ліцензії у зв’язку із застосуванням до юридичної особи-ліцензіата додаткового (нефінансового) заходу кримінально-правового характеру, передбаченого пунктом 2 частини другої статті 96¹⁰⁻¹ Кримінального кодексу України”.

9. У статті 11 Закону України “Про фінансові механізми стимулювання експортної діяльності” (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 4, ст. 43 із наступними змінами):

1) частину другу доповнити пунктом 4¹ такого змісту:

“4¹) до якого застосовано додатковий (нефінансовий) захід кримінально-правового характеру, передбачений пунктом 5 частини третьої статті 96¹⁰⁻¹ Кримінального кодексу України. Строк такого обмеження визначається судовим рішенням”;

2) частину дев’яту після слів “Організації економічного співробітництва та розвитку” доповнити словами “Рекомендації Ради Організації економічного співробітництва та розвитку щодо підкупу та офіційно підтриманих експортних кредитів”.

10. Частину другу статті 8 Закону України “Про приватизацію державного і комунального майна” (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 12, ст. 68 із наступними змінами) доповнити пунктом 15 такого змісту:

“15) юридичні особи, до яких застосовано додатковий (нефінансовий) захід кримінально-правового характеру, передбачений пунктом 3 частини другої статті 96¹⁰⁻¹ Кримінального кодексу України, протягом строку, визначеного у судовому рішенні про застосування такого заходу”.

11. У Законі України “Про оренду державного та комунального майна” (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 4, ст. 25 із наступними змінами):

1) частину четверту статті 4 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

“юридичні особи, до яких застосовано додатковий (нефінансовий) захід кримінально-правового характеру, передбачений пунктом 4 частини другої

статті 96¹⁰⁻¹ Кримінального кодексу України, протягом строку, визначеного у судовому рішенні про застосування такого заходу”.

У зв'язку з цим абзаци другий — сьомий вважати відповідно абзацами третім — восьмим;

2) частину першу статті 19 доповнити абзацом восьмим такого змісту:

“якщо стосовно юридичної особи - орендаря на момент подання ним заяви про продовження договору, поданої орендодавцю відповідно до частини третьої статті 18 цього Закону, застосовано додатковий (нефінансовий) захід кримінально-правового характеру, передбачений пунктом 4 частини другої статті 96¹⁰⁻¹ Кримінального кодексу України”.

12. Статтю 16 Закону України “Про ринки капіталу та організовані товарні ринки”, в редакції Закону України від 19 червня 2020 року № 738-ІХ доповнити частиною чотирнадцятою такого змісту:

“14. Забороняється на строк, встановлений у судовому рішенні, продаж облігацій внутрішніх державних позик України юридичним особам, створеним відповідно до законодавства України, стосовно яких застосовано додатковий (нефінансовий) захід кримінально-правового характеру, передбачений пунктом 7 частини другої статті 96¹⁰⁻¹ Кримінального кодексу України”.

13. У Законі України “Про оборонні закупівлі” від 17 липня 2020 року № 808-ІХ:

1) у статті 18:

частину четверту доповнити абзацом третім такого змісту:

“Державний замовник приймає рішення про відмову учаснику в участі у закупівлі у разі, якщо відомості про юридичну особу, яка є учасником закупівлі, внесено до Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, зокрема якщо учасник закупівлі є юридичною особою, до якої застосовано додатковий (нефінансовий) захід кримінально-правового характеру, передбачений пунктом 1 частини другої статті 96¹⁰⁻¹ Кримінального кодексу України”;

2) у статті 26:

пункт 1 частини першої після абзацу шостого доповнити новим абзацом такого змісту:

“У разі якщо відомості про юридичну особу - учасника відбору внесені до Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, або до такої юридичної особи було застосовано додатковий (нефінансовий) захід кримінально-правового характеру, передбачений пунктом 1 частини другої статті 96¹⁰⁻¹ Кримінального кодексу України, Державний замовник відхиляє його цінову пропозицію”.

У зв'язку з цим абзаци сьомий — дев'ятий вважати відповідно абзацами восьмим — десятим.

14. Частину другу статті 5 Закону України “Про стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 6 – 7, ст. 18) доповнити пунктом 13 такого змісту:

“13) стосовно якої застосовано додатковий (нефінансовий) захід кримінально-правового характеру, передбачений пунктом 4 частини третьої статті 96¹⁰⁻¹ Кримінального кодексу України, протягом строку, визначеного в судовому рішенні про застосування такого заходу”.

**Голова Верховної Ради
України**

